

der virkelig taler for åbenhed og brede aftaler osv., og derfor undrer jeg mig over, at han så lakonisk afviser det her forslag og siger, at det stadig væk er et rent regeringsprærogativ.

Tror udenrigsministeren ikke på, at det kunne være med til at skabe en bredere konsensus omkring Kommissionens arbejde og mere interesse og åbenhed, hvis Folketinget, på linje med det vi kender fra ombudsmanden, blev inddraget?

Kl. 10:32

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:32

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er da glad for, at hr. Morten Messerschmidt stiller sit spørgsmål, så jeg kan få præciseret mig selv lidt bedre. Det er jeg taknemlig for. For selvfølgelig anfægter jeg ikke, at Folketinget finder en kvalificeret ombudsmand, det gør man jo. Jeg anfægter heller ikke, at Folketinget indstiller dommerne til domstolene i Strasbourg og gør det kvalificeret. Jeg har selv været med til det, så selvfølgelig gøres det kvalificeret – det kan vi være enige om.

Det, der for mig er det vigtige her, er, at der jo er et sammenspil – en dialog – med kommissionsformanden om, hvilke poster er mulige, hvilke kandidater måtte man have til de poster, således at vi får matchet posten og personen og landet. Det er altså et puslespil, der skal gå op, hvor man er i tætte forhandlinger med kommissionsformanden, og der tror jeg det ville være en binding fra Folketingets side, hvis Folketinget udpegede, og det ville betyde, at man ikke kunne få manøvreret sig ind på det bedst tænkelige område til den bedst tænkelige person. Så det er altså et forhandlingsforløb, der finder sted, som jeg tror det er bedst regeringen forestår, ligesom regeringen forestår det i alle andre udenrigspolitiske anliggender.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:33

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, det er en forhandlingsposition. Jeg kan nu ikke se, at det skulle ændre voldsomt meget, om det var et flertal i Folketinget, eller om det var regeringen, som udpegede en kommissær. Så kunne man måske søge et kompromis. Hvad med, om regeringen i hvert fald skulle finde et

flertal for den kandidat, som regeringen nu agtede at indstille?

Jeg hørte, at udenrigsministeren i sin tale argumenterede for, at det ikke ville føre til en afpolitisering, fordi Folketinget per se er politisk. Men det, der er sagen, er jo, at regeringen formodentlig ikke ville kunne finde flertal blandt VOK-partierne, fordi Dansk Folkeparti og regeringen grundlæggende er uenige om store dele af EU-politikken, og derfor må de enten række over midten, altså over til socialisterne, eller gå sammen med Dansk Folkeparti.

I begge positioner vil begge parter være nødt til at være pragmatiske og se bort fra politiske interesser. Det vil da føre til en mere embedsmandsagtig institution i Kommissionen end en politisk. Det vil jeg gerne bede om at udenrigsministeren igen tilkendegiver sin holdning til.

Kl. 10:34

Formanden:
Ministeren.

Kl. 10:34

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det vil jeg meget gerne forholde mig til. Altså, her er der jo en misforståelse, for det drejer sig ikke om – og jeg er sikker på, at hr. Morten Messerschmidt ikke har misforstået det, men det her kan misforstås – at regeringen skal ud at finde en kompromiskandidat. Det skal vi jo ikke. Regeringens prærogativ er at indstille, og det gør vi jo uanset farve, og uanset om man skal finde et flertal eller ej, for det skal vi jo faktisk ikke finde bag kandidaten. Vi skal indstille den kandidat, vi mener er bedst, til at få den bedst mulige stilling. Så der skal ikke laves studehandler og alt muligt andet: Så får du den stilling, så får vi den stilling osv.

Men hvis man skal have et flertal i Folketinget, som hr. Morten Messerschmidt foreslår som kompromismodel, vil det jo præcis været det her med, at man skal rende rundt og finde ud af, hvem der kan være et flertal bag ved. Det stærke ved det her er, at det skal man ikke. Enhver regering er forpligtet til – og det håber jeg også den lever op til – at finde den bedst egnede kandidat til den for Danmark bedst mulige position. Det er det, der er vores opgave, og det mener jeg altså er bedst at regeringen fortsætter med, som de hidtidige regeringer har gjort.

Vi skal ikke finde en kompromiskandidat, vi skal ikke finde en flertalskandidat, vi skal finde den bedste kandidat.